

267.**Zákon ze dne 19. července 1921
o státním příspěvku k podpoře nezaměstnaných.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Kdo má nárok na státní příspěvek a kdo jej vyplácí.

§ 1.

(1) Příslušníci Československé republiky, kteří podléhají povinnému nemocenskému pojištění, mohou si zajistiti nárok na státní příspěvek k podpoře v nezaměstnanosti za podmínek uvedených v tomto zákoně.

(2) Příslušníci cizího státu mohou obdržeti státní příspěvek k podpoře v nezaměstnanosti za týchž podmínek jako příslušníci Československé republiky, má-li tento cizí stát obdobné opatření a nakládá-li s příslušníky Československé republiky jako se svými státními příslušníky.

§ 2.

Nárok na státní příspěvek k podpoře v nezaměstnanosti mají členové odborové organizace zaměstnanců, která podle svých stanov a pravidel poskytuje členům podpory v nezaměstnanosti (§ 4, odst. 2. a 3.).

§ 3.

(1) Státní příspěvek je příplatkem k podpoře v nezaměstnanosti, vyplácené odborovou organizací; odborová organizace vyplácí jej nezaměstnanému na účet státní pokladny současně s touto podporou.

(2) Je-li nezaměstnaný členem několika odborových organizací, má v nezaměstnanosti nárok na státní příspěvek k podpoře v nezaměstnanosti toliko v jediné odborové organizaci.

§ 4.

(1) Odborové organizaci zaměstnanců jest se při výplatě státního příspěvku k podpoře v nezaměstnanosti řídití těmito ustanoveními:

1. Členství v odborové organizaci nesmí býti vázáno jinou podmínkou než tím, že člen je zaměstnán v příslušném pracovním odboru a platí organizaci stanovené příspěvky; od-

borová organizace může však ze závažných důvodů omeziti členská práva některého ze svých členů pouze na nárok na podporu v nezaměstnanosti a státní příspěvek k ní a upravití přiměřeně povinnosti tohoto člena. Při volbě organizace a zjištění příslušnosti k ní zaručuje se zaměstnancům plná svoboda.

2. Odborová organizace je povinna vyžádati si od každého člena prohlášení, je-li členem jiné odborové organizace, a jeho rozhodnutí, ve které odborové organizaci chce uplatňovati nárok na státní příspěvek.

3. Podmínky poskytování podpor v nezaměstnanosti a vliv neplacení členských příspěvků na ně musí býti ve stanovách nebo pravidlech pevně ustanoveny. Neplacení příspěvků pro nemoc, pokud nepřesahuje doby 6 týdnů, nemůže odůvodniti ztrátu nároku na podporu v nezaměstnanosti.

4. Přiznání státního příspěvku musí býti vázáno na průkaz, že se nezaměstnaný marně hlásil o zaměstnání u veřejné zprostředkovatelné práce nebo u odborové zprostředkovatelné práce, která bude v tom směru uznána za rovnocennou zprostředkovatelně veřejné, ihned, jakmile se stal nezaměstnaným, a že se hlásil o podporu v nezaměstnanosti; další vyplácení státního příspěvku je vázáno na průkaz, že se nezaměstnaný hlásil aspoň třikráte v týdnu u veřejné zprostředkovatelné práce nebo místa, které zprostředkovatelná označila, leč by mu to bylo z vážného důvodu znemožněno.

5. O přiznání, odepření nebo zastavení podpory v nezaměstnanosti a státního příspěvku rozhoduje výbor odborové organizace podle svých stanov neb řádů o tom jednání.

6. Podpory v nezaměstnanosti a státní příspěvek k nim musí býti účtovány odděleně od ostatního hospodářství odborové organizace.

7. Odborová organizace je povinna podrobiti se státnímu dohledu ministerstva sociální péče, prováděnému s ministerstvem financí na hospodaření státním příspěvkem (§ 9).

(2) Odborová organizace, která chce svým členům zprostředkovati výplatu státního příspěvku k podpoře v nezaměstnanosti, ohlas to ministerstvu sociální péče a spolu předlož potřebný počet stanov a pravidel o poskytování podpory v nezaměstnanosti. Totéž platí o každé změně těchto stanov a pravidel.

(3) S výplatou státního příspěvku k podpoře v nezaměstnanosti může odborová organizace počítati teprve, až dostane od ministerstva sociální péče k tomu svolení; totéž platí obdobně o účinnosti změn stanov nebo pravidel. Nedojde-li od ministerstva sociální péče zamítavé vyřízení do dvou měsíců, je považovati žádost odborové organizace za schválenou.

Kdo nemá nároku na státní příspěvek.

§ 5.

Nároku na státní příspěvek k podpoře v nezaměstnanosti nemá:

1. kdo nemá nároku na podporu v nezaměstnanosti podle stanov odborové organizace;

2. kdo má sice nárok na podporu v nezaměstnanosti podle stanov odborové organizace, ale nebyl před tím, než se stal nezaměstnaným, již po tři měsíce jejím členem. Započítává-li však odborová organizace přistupujícímu členovi do členské doby i členství v jiné odborové organizaci, platí to i pro státní příspěvek;

3. kdo stávkuje nebo je z práce vyloučen po dobu stávky nebo výluky. Za výluku se nepokládá dočasné propuštění zaměstnanců, způsobené nedostatkem surovin či polotovarů nebo zastavením dopravy bez viny propuštěných ze zaměstnání, byť nedostatek vznikl v důsledku stávky či výluky;

4. kdo byl vlastní vinou ze zaměstnání propuštěn, nebo kdo dobrovolně práci opustí bez závažné příčiny;

5. kdo pro své tělesné nebo duševní vlastnosti není pravidelného zaměstnání schopen;

6. kdo požívá nemocenského od některé nemocenské pokladny;

7. kdo se zdržuje mimo území republiky Československé;

8. sezonní dělníci, vyjma ty, kteří budou nařízením podle § 10 vyňati.

Kdo pozbývá nároku na státní příspěvek.

§ 6.

Nároku na státní příspěvek v nezaměstnanosti pozbývá:

1. kdo pozbyl nároku na podporu v nezaměstnanosti podle stanov odborové organizace;

2. kdo odmítl práci, nabídnutou mu veřejnou nebo odborovou zprostředkovatelnou práce nebo jiným veřejným orgánem přes to, že nabídnutou práci může zastávati a že práce není toho rázu, aby ohrozila jeho odbornou výkonnost, a je placena podle platného mzdového tarifu nebo podle sazeb obvyklých v místě, kde se má práce konati; má-li nezaměstnaný přijmouti práci mimo místo svého pobytu, jest mu zaručiti bezplatnou dopravu do místa pracovního k nastoupení práce. Nezaměstnaný není povinen přijmouti práci v podniku, v němž jest stávka nebo výluka;

3. kdo odmítl vykonávati občasné veřejné užitečné práce zprostředkovatelnou práce mu přikázané po dobu úměrnou týdennímu požitku, plynoucímu jemu ze státního příspěvku k podpoře v nezaměstnanosti, ačkoliv nabídnutou práci může zastávati a tato je přiměřená jeho odborné výkonnosti a je placena podle platného mzdového tarifu nebo podle sazeb obvyklých v místě, kde se má práce konati;

4. kdo požíval státního příspěvku v nezaměstnanosti po dobu 4 měsíců v jednom roce, počítaje ode dne, za který mu byl příspěvek vyplacen jako za první den nezaměstnanosti, nebo kdo příspěvku požíval v témže období po 3 měsíce nepřetržitě;

5. u koho dodatečně se zjistí nebo nastanou okolnosti uvedené v § 5, nebo kdo si dal vypláceti státní příspěvek současně od více odborových organizací (§ 3, odst. 2.).

O výši státního příspěvku.

§ 7.

(1) Státní příspěvek rovná se co do výše podpoře, kterou podporovanému vyplácí odborová organizace ze svých peněz.

(2) Součet podpory a státního příspěvku nesmí převyšovati dvě třetiny poslední mzdy nezaměstnaného; oč ji převyšuje, o to se sníží státní příspěvek.

(3) Ukáže-li se toho potřeba, stanoví se nařízením, jaké částky nesmí státní příspěvek denně převyšovati.

(4) Vláda se zmocňuje, aby po dobu poválečných poměrů hospodářských po slyšení ústřední odborových organizací stanovila nařízením pro přesně určené období časové jak výjimky ze zásady v odst. 1. stanovené, tak i nejmenší výměru státního příspěvku pro muže, ženu a pro zaměstnance svobodného nebo ženatého.

O výplatě a účtování státního příspěvku.

§ 8.

Nárok na státní příspěvek v nezaměstnanosti přísluší nezaměstnanému ode dne, kdy se o něj hlásil, trvá-li nezaměstnanost aspoň 8 dní.

§ 9.

Způsob účtování státního příspěvku odborovou organizací podle § 4, odst. 1., č. 6., jakož i provádění státního dohledu podle § 4, odst. 1., č. 7., určí ministr sociální péče v dohodě s ministerstvem financí.

Ustanovení všeobecná a trestní.

§ 10.

Vláda se zmocňuje, aby nařízením rozšířila působnost tohoto zákona i na jednotlivé odbory sezonních dělníků a aby pro ně stanovila zvláštní podmínky co do vzniku a trvání nároku, jakož i co do výše státního příspěvku, vyslechnuvši dobrozdání zúčastněných ústředních odborových organizací.

§ 11.

(1) Právní jednání a listiny týkající se státního příspěvku k podpoře v nezaměstnanosti jsou osvobozeny od kolkův a poplatků.

(2) Podpůrné fondy odborových organizací určené k poskytování podpory v nezaměstnanosti (§ 4, odst. 1., č. 6.) jsou osvobozeny od placení poplatků zaopatřovacích podle § 4 cis. nař. z 15. září 1915, č. 280 ř. z. (na Slovensku a v Podkarpatské Rusi podle §§ 3 a 4 zákonného článku VIII. z r. 1883) o poplatcích ze smluv pojišťovacích, smluv o doživotním důchodu a smluv zaopatřovacích, jestli a pokud zprostředkují výplatu státního příspěvku v nezaměstnanosti.

§ 12.

Podpora v nezaměstnanosti a státní příspěvek k ní nemají právních následků podpory chudinské.

§ 13.

(1) Vylákal-li nezaměstnaný předstíranými údaji nebo jiným lstným způsobem státní

příspěvek k podpoře v nezaměstnanosti, je povinen nahraditi vzniklou škodu a dopouští se kromě toho přestupku podle tohoto zákona, který trestá politická správa I. stolice (na Slovensku a v Podkarpatské Rusi administrativní policejní vrchnost I. stolice) vězením až do 1 měsíce, pokud jednání to nezačládá trestný čin podle všeobecného zákona trestního.

(2) Členové výboru, určení podle stanov odborové organizace k hospodaření státním příspěvkem, zodpovídají za přesné zachování všech ustanovení tohoto zákona osobně. Každé jimi zaviněné přestupování nebo nedbání tohoto zákona trestá politická správa I. stolice (na Slovensku a v Podkarpatské Rusi administrativní policejní vrchnost I. stolice) pokutou až do výše 1000 Kč nebo v případě nedobytnosti vězením až do 3 měsíců.

(3) Osoby uvedené v odstavci 2. ručí s odborovou organizací společně a nerozdílně za každou škodu státní pokladně způsobenou.

(4) Prokáže-li se, že odborová organizace opětovně vyplatila proti ustanovení tohoto zákona státní příspěvek, může jí ministr sociální péče odníti další vyplácení státního příspěvku k podpoře v nezaměstnanosti.

§ 14.

Pokuty podle tohoto zákona uložené připadají státní pokladně pro účely sociální péče.

§ 15.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem, který určí ministr sociální péče v dohodě s ministrem financí vyhláškou. Tímto dnem zároveň končí působnost zákona o podpoře nezaměstnaných ze dne 10. prosince 1918, č. 63 Sb. z. a n., a všech zákonných ustanovení tento doplňujících a pozměňujících.

§ 16.

Provedením jeho se pověřuje ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Gruber v. r.